

Arrest

nr. 274 431 van 21 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WALDMANN
Rue Jondry 2A
4020 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 10 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat J. WALDMANN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 21 oktober 2018, dient op 6 november 2018 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 30 juli 2019 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) weigert bij arrest nr. 230 909 op 8 januari 2020 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Zonder België te verlaten, dient verzoeker op 24 februari 2020 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 26 november 2020 verklaart de commissaris-generaal dit verzoek niet-ontvankelijk. Het beroep hiertegen wordt door de Raad verworpen bij arrest nr. X van 9 september 2021.

1.3. Zonder België te verlaten, dient verzoeker op 24 september 2021 een derde verzoek tot internationale bescherming in. Op 24 februari 2022 verklaart de commissaris-generaal dit volgend verzoek niet-ontvankelijk. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 24 februari 2022 en die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Irakese nationaliteit. U werd geboren op 2 april 1982 in Bagdad, bent een soenniet van religie en Arabier van etnie.

In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde u het volgende:

U groeide op in de wijk Al Amel in Bagdad samen met uw ouders K.A-D. en S.G. en uw broers en zussen I., A., S., A., O. en I.. Uw vader werd in 1989 gedood door twee neven in een familiaal conflict waarvan u de oorzaak niet kent. U ging naar school tot het derde middelbaar, in 1996, en begon dan te voetballen: eerst bij een studentenclub, dan de luchtmachtclub (van 1996 tot 2002), dan bij Al Tajira (2004-2005) en bij Al Suleimaniya (2005-2006). In 1999 speelde u mee met de nationale jongerenploeg. In Bagdad had u christelijke vrienden en u heeft met hen weleens een kerk bezocht.

Op 1 augustus 2006 speelde u een voetbalmatch in de wijk Al Amel tegen een ploeg uit de wijk Al Jihad, toen daar een aanslag plaatsvond: tijdens de rust ontploften kleefbommen die onder de tribune geplaatst waren. Verschillende spelers, vrienden van u, kwamen toen om het leven, en u raakte gewond. Enkele dagen later verspreidden er zich geruchten dat soennieten verantwoordelijk waren voor de aanslag, en de sjiiitische militie Jaish al Mehdi begon een wraakoperatie tegen de soennieten. Uw vriend G. een bekende speler, werd door hen ontvoerd. Hierdoor werd u ook ongerust over uw eigen veiligheid: u merkte op dat uw buurman D.A.M. u observeerde, en u wist dat hij tot Jaish al Mehdi behoorde wegens zijn zwarte kledij. U merkte ook op dat een andere persoon uit de wijk, J.Z., u in de gaten hield vanuit een stationwagen, een voertuig dat veel door Jaish al Mehdi wordt gebruikt. Deze situatie bleef een week duren, en u besliste het land te verlaten en vluchtte naar Syrië, waar u zich in Harasta vestigde.

In november 2006 begon u sms-berichten te ontvangen waarin u een vuile soenniet en een bekeerling werd genoemd, en waarin u gevraagd werd om naar Irak terug te keren, om het land te beschermen. Dat ging zo door tot in 2012: om de twee, drie of vier maanden kreeg u een dergelijke sms, ondanks het feit dat u geregeld van gsm-nummer veranderde. U bleef in Syrië wonen tot 2013, toen u wegens de oorlog in het land moest vertrekken.

In 2009 overleed uw zus I.: zij werd willekeurig slachtoffer van een terreuraanslag. Uw familie had u gevraagd om aanwezig te zijn bij de rouwdagen, maar u vreesde onmiddellijk gedood te worden als u naar Irak zou komen, en u bleef in Syrië. U woonde in Harasta tot in 2013, maar toen verliet u het land wegens de oorlog en vluchtte u naar Jordanië. In Jordanië verbleef u in Aman, maar u kon er geen verblijfsvergunning krijgen. Nog in 2013 overleden uw schoonbroer en zijn zoon bij de ontploffing van een bom nabij hun woning in Salman Bakh. U weet niet of de aanslag op hen gericht was of niet. Opnieuw vroeg uw familie u om naar de rouwdagen te komen, maar u weigerde opnieuw uit angst voor Jaish al Mehdi.

In 2014 trok u in Turkije, waar u bleef wonen tot 2018. U besliste al in 2015 dat u naar België zou doorreizen, maar had daartoe niet de financiële middelen op dat moment.

In 2015 werd u verstoten door uw stam, op aansturen van uw neven en met het akkoord van uw broers en zussen. De stam gebruikte het excuus dat u zich zogezegd bekeerd had tot het christendom (gezien u weleens een kerk bezocht had met uw christelijke vrienden voor 2006) om u te verstoten, uw broers en zussen gingen akkoord omdat u niet naar de rouwdagen van uw overleden zus en schoonbroer was gekomen, en omdat u geweigerd had uw deel van een erfenis op te geven (u was deels eigenaar jullie oude gezinswoning). Bovendien was ook de stam zelf kwaad op u omdat u al sedert uw 20 jaar, en eigenlijk al sedert de dood van uw vader in 1989, kritiek op de stam omdat ze de moordenaars van uw vader goed behandeld heeft. Gezien uw stam in 2015 een hervorming deed om nog een rol te spelen in de regio, wou uw stam bepaalde leden laten vallen om de stam te “zuiveren” en enkel nuttige leden over te houden. Ook dat speelde een rol bij uw verstoting. Sedert 2015 werd elk contact met uw broers en zussen verbroken.

U vernam het nieuws over deze verstoting pas in 2016, van uw oom langs moederskant Sattar Ali Tseloum. In mei 2016 raakte uw broer S. vermist. Uw broer O. verliet Irak in augustus 2018: hij kreeg problemen met milities wegens het soort boeken dat hij verkocht en vluchtte naar België, waar hij erkend vluchteling is. Ook hier heeft u echter geen contact met hem opgenomen.

*In juli 2018 verliet u Turkije en trok u naar Griekenland, waar u geslagen werd door de politie en 13 dagen vastgehouden werd. Daarna reisde u verder naar België, waar u arriveerde op 21 oktober 2018. U diende er een **eerste verzoek in tot internationale bescherming** op 6 november 2018.*

Ter staving van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: de eerste bladzijde van uw paspoort, een attest van UNHCR, medische documenten in verband met de behandeling van uw schouder in België, een medisch attest uit Irak in verband met uw hoofdwonde, de verstotingsbrief van de stam, foto's van uw voetbalploegen, een document uit Griekenland en een politie-attest in verband met de verdwijning van uw broer Saleh kopieën). Ook legde u een origineel attest neer over de ploegen waarin u gespeeld heeft.

Op 30 juli 2019 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus inzake uw eerste verzoek. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 8 januari 2020 (arrest nr. 230909).

*U keerde niet terug naar uw land van herkomst en diende op 24 februari 2020 een **tweede verzoek om internationale bescherming** in. U beroept zich in het kader van uw tweede verzoek op dezelfde motieven als bij uw eerste verzoek: u verwijst opnieuw naar de bomaanslag in het voetbalstadion van 2006 en de daaropvolgende bedreigingen door de milities van Jaish al Mehdi en Hezbollah, u verklaart eveneens dat u nog steeds verstoten bent door uw stam, als ook dat uw broer S., die verdween in 2016, nog steeds vermist is. Aan uw verklaringen voegt u als nieuw element toe dat uw broer A. op 4 januari 2020 ontvoerd werd door de milite van Hezbollah omdat hij deel nam aan demonstraties tegen de Iraakse regering. Uw broer werd aan de politie overgedragen, werd er gefolterd en hij legde onder druk valse verklaringen af met betrekking tot zijn betrokkenheid bij acties tegen de overheid. Op 28 februari 2020 werd uw broer echter door een rechter vrijgesproken van alle schuld.*

Ter staving van uw verklaringen legde u de volgende documenten voor: Overlijdensaktes van uw familieleden (uw vader, uw broer M., uw zus I., uw schoonbroer en zijn zoon K.F. en M.K.F.), foto's van de inval in uw moeders huis, een foto van uw broer Ahmed, een aangifte bij de politie n.a.v. de verdwijning van uw broer S. in 2016, een usb-stick met daarop een video van uw moeder die werd gemaakt na de inval in haar huis en een video van een tv-uitzending n.a.v. de verdwijning van uw broer, twee attesten van uw psycholoog, een attest van Fedasil, een attest van UNHCR, een artikel over een tv-zender die in brand werd gestoken, een document m.b.t. de hospitalisatie van uw moeder, uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs.

Op 26 november 2020 verklaarde het CGVS uw tweede verzoek tot internationale bescherming niet-ontvankelijk. Deze beslissing werd bevestigd door de RvV bij arrest van 9 september 2021 (arrest nr. 260448).

*Zonder naar uw land van herkomst te zijn terug gekeerd, diende u op 24 september 2021 een **derde verzoek tot internationale bescherming** in bij de bevoegde asielautoriteiten. In het kader van uw huidige en derde verzoek haalt u aan dat u ondertussen een advocaat onder de arm heeft genomen om uw situatie in Irak op te volgen. Via hem heeft u vernomen dat er een zaak tegen u lopende is. U vreest dus nog steeds om bij terugkeer naar Irak opgepakt en gedood te worden. Daarnaast vertelt u ook dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag gelogen heeft over de dood van één van uw broers in 1991.*

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: een arrestatiebevel uit 2006 en een bewijs uit 2021 dat het arrestatiebevel nog steeds lopende is, een document van UNHCR dat toestemming geeft om inlichtingen te verkrijgen over uw zaak bij UNHCR, een document van de organisatie "Living Together asbl" waarin uw asielrelaas wordt bevestigd.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om

internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U slaagde er namelijk niet in om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw hoofde in Irak aannemelijk te maken. Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in bij de Raad van State tegen de beslissing van de RvV. Uw tweede verzoek tot internationale bescherming werd vervolgens niet-ontvankelijk verklaard. Uw beroep tegen deze beslissing werd eveneens verworpen door de RvV, waartegen u geen cassatieberoep aantekende. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken tot internationale bescherming. De beoordeling ervan staat dan ook vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter slaagt u hier niet in.

Met betrekking tot de nieuwe documenten dat u aanbrengt, met name twee arrestatiebevelen uit 2006 en 2021, ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, met name dat u in Irak gezocht wordt, moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Iraakse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.

Bovendien is het opmerkelijk dat u pas in het kader van uw derde asielpprocedure ontdekt dat er al in 2006 een arrestatiebevel tegen u werd uitgesproken, en dit ondanks de blijvende contacten met diverse personen in Irak, waardoor redelijkerwijze aangenomen kan worden dat het stuk eerder kon worden aangebracht, minstens dat er melding van kon worden gemaakt. Het gegeven dat u nu pas een advocaat onder de arm heeft genomen, waardoor u nu pas het bestaan van deze documenten zou hebben ontdekt (Verklaring Volgens Verzoek, randnr.16) kan nauwelijks overtuigen. Tot slot kan u ook geen enkel bewijs neerleggen van uw recente ontvangst van de arrestatiebevelen. U verklaart dat de documenten aan u overhandigd werd door een vriend met de Belgische nationaliteit die naar Irak reisde (Verklaring Volgens Verzoek, randnr.18). Het gaat hier echter om een louter blote bewering, die u op geen enkele manier staakt.

Voor zover u daarnaast aanhaalt dat u in het verleden verzwegen heeft dat één van uw broers sneuvelde in de Golfoorlog in 1991 uit angst om als een terrorist te worden beschouwd (Verklaring Volgens Verzoek, randnr.20), dient vastgesteld te worden dat zijn dood geen enkel verband houdt met uw eigen problemen. Bijgevolg is het dan ook niet duidelijk wat de relevantie is van de dood van uw broer in 1991 voor uw eigen asielaanvraag.

Wat betreft de overige nieuwe documenten die u neerlegt, dient het volgende opgemerkt te worden. Het toelatingsformulier om inlichtingen over uw zaak te verkrijgen bij UNHCR heeft geen enkele invloed op de in het kader van uw vorige asielprocedures vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas. Het CGVS motiveerde bij uw eerste verzoek reeds uitgebreid dat het gegeven dat u erkend werd als vluchteling door het UNHCR niet inhoudt dat het CGVS u ipso facto en zonder enig individueel onderzoek op zijn beurt moet erkennen.

Het laatste nieuwe document dat u indient, met name een verslag van de organisatie "Living Together asbl", heeft geen enkele objectieve bewijswaarde. Het betreft een verslag opgemaakt door een non-profitorganisatie, waarbij men na enkele gesprekken met u, uw gehele asielrelaas opnieuw neerschrijft en probeert te staven. Zoals hierboven reeds werd aangehaald, werden de gebeurtenissen die in dit document beschreven staan reeds in het kader van uw vorige asielprocedures beoordeeld en ongeloofwaardig verklaard. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig asielverzoek een document neerlegt waarin men op basis van uw verklaringen opnieuw uw asielrelaas uit de doeken doet, verandert uiteraard niets aan de vaststellingen uit uw vorige asielprocedures.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 4 in aanmerking komt. De overige documenten die u neerlegt veranderen niets aan deze vaststelling.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021** (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad stad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 24 november 2021**, beschikbaar op [hyperlink of https://www.cgvs.be/nl](https://www.cgvs.be/nl) ; en het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over Bagdad en de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genooddacht hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bestaan met opleiding en advies.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, liggen anno 2021, net zoals in 2020, evenwel zeer laag.

De veiligheidssituatie in Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen ISIS. Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. De terreurorganisatie tracht sindsdien voet aan de grond te krijgen in voornamelijk dunbevolkte, weinig toegankelijke gebieden waar de veiligheidsdiensten weinig tot niet aanwezig zijn en geen volledige controle uitoefenen. De positie van de organisatie is echter geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014. Anno 2021 voert ISIS nog steeds een low-level guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten de Iraakse strijdkrachten en ordediensten, het elektriciteitsnet en de plaatselijke mukhtars.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen dat kan worden toegeschreven aan ISIS, en het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, globaal gesproken laag liggen. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. De meeste slachtoffers van ISIS werden echter geteld bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Vooral in de rurale buitengebieden van de provincie vinden voorts veiligheidsoperaties plaats tegen schuilplaatsen en wapenopslagplaatsen van

ISIS, dewelke hinder voor de burgerbevolking kunnen opleveren in de zin dat ze hun woningen niet kunnen verlaten of betreden gedurende enkele dagen. Er vallen bijna geen burgerslachtoffers tijdens dergelijke operaties.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS is eveneens van invloed op de veiligheidssituatie in Bagdad. Deze resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden eveneens installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. In 2020 voerden verschillende pro-Iraanse milities aanvallen uit op de Green Zone in Bagdad, op de legerbasis van Taji en op transporten van het Amerikaanse leger. In 2021 vond er een wijziging in de modus operandi plaats en werden de raketaanvallen ingeruild voor het plaatsen van berrmbommen gericht tegen wegtransporten. Het effect op de burgerbevolking van deze ontwikkelingen is veeleer beperkt.

Sinds oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, begonnen de demonstraties in mei 2020 opnieuw. De betogingen waren vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging, maar ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvonden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikte zelf ook geweld tegen de ordetroepen of de door hen geviseerde instellingen. De grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vonden nog wel betogingen plaats maar zonder grote gewelduitbarstingen. Om tegemoet te komen aan de eisen van de betogers werden er op 10 oktober 2021 parlementsverkiezingen georganiseerd. Deze zijn zonder grote geweldincidenten verlopen, maar de opkomst was lager dan bij de verkiezingen van 2018. De zogenaamde Fateh alliantie - sjiitische partijen die aanleunen bij de pro-Iraanse milities – leed zware verliezen en aanvaardde de uitslagen niet. Op verschillende plaatsen in Irak organiseerde ze betogingen, dewelke niet altijd vreedzaam verliepen en af en toe leidden tot schermutselingen met de ordediensten. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Naast de bovenstaande vormen van geweld, blijkt uit de beschikbare informatie dat het geweld in Bagdad voornamelijk zeer kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Sinds 2020 vinden er ook aanslagen, vaak door middel van brandbommen, plaats tegen winkels die alcohol verkopen. De meerderheid van deze winkels wordt door Yezidi of christenen uitgebaat. Naast religieus extremisme liggen ook conflicten over het betalen van beschermingsgeld aan gewapende groepen en concurrerende verkopers mogelijk aan de basis van deze aanvallen.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan

90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 45.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd. Secundaire ontheemding vond slechts op zeer beperkte schaal plaats.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggestuuring van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 26 van het KB tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS, het algemeen beginsel van voorzichtigheid, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en van de samenwerkingsplicht.

Na een theoretische uiteenzetting te geven en enkele correcties aan te brengen in het feitelijk overzicht zoals weergegeven in de bestreden beslissing, stelt hij dat hij alle bewijzen heeft van de identiteit van de persoon die de nieuwe documenten naar België heeft gebracht. Hij wijst erop dat hij hieromtrent nooit gehoord werd waardoor hij het zeer verontrustend vindt dat de commissaris-generaal hem verwijt niet voldoende informatie te hebben gegeven over hoe hij aan die nieuwe documenten is gekomen. Indien de commissaris-generaal hierover vragen had, had het die persoon kunnen horen of rechtstreeks het advocatenkantoor kunnen ondervragen dat de documenten had doorgestuurd.

Hij stelt dat hij verklaard heeft dat hij verwesterd is en dat hij perfect geïntegreerd is in België. Hij zou zich in het kader van zijn huidige verzoek niet gebaseerd hebben op feiten die hij heeft vermeld tijdens zijn eerdere verzoeken om internationale bescherming, maar benadrukt te hebben dat hij hier geïntegreerd is en aldus is verwesterd. Hij verwijst naar het EASO-verslag van maart 2019, *“Country of Origin Information Report - Iraq - Targeted Individuals”* en stelt dat hieruit blijkt dat personen die westers gedrag vertonen, gegronde redenen hebben om te vrezen voor een risico op persoonlijke vervolging als zij terugkeren naar het land van herkomst. Uit het verslag blijkt ook dat zowel mannen als vrouwen onder druk staan om zich te conformeren aan conservatieve normen voor hun uiterlijk. Zijn verwesterlijking doet hem vrezen voor vervolging te meer nu hij de soennitische geloofsovertuiging heeft en een soennitische naam draagt. Nu in de beslissing erkend wordt dat de Islamitische Staat heeft kunnen profiteren van de verminderde aanwezigheid van de Iraakse veiligheidstroepen, heeft hij de vrees om in geval van terugkeer naar Irak gecontroleerd te worden en omdat hij een soennitische naam bezit, ervan verdacht te zullen worden lid te zijn van EIL. Er diende rekening gehouden te worden met zijn profiel, namelijk een jonge soenniet die Irak meer dan zes jaar geleden heeft verlaten, verwesterd is en een soennitische naam draagt.

Nu hij zijn verzoek om internationale bescherming met talrijke stukken tracht te staven, meent hij dat hij het voordeel van de twijfel moet worden gegund. Uit algemene informatie blijkt dat de ontvoeringen in Irak zeer hoog blijven, dat soennieten specifiek geviséerd worden door de PMF en slachtoffer worden van belangrijke mensenrechtenschendingen.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus stelt hij dat niet wordt betwist dat hij afkomstig is uit de regio Bagdad en het evenmin betwist wordt dat hij tot het soennitische geloof behoort. Het CGVS erkent in de beslissing dat het geweld tegen burgers vaak de vorm aanneemt van schietpartijen en moorden, dat soennieten een groter risico lopen dat zij het slachtoffer te worden van sjiiitische milities en dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is. Hij meent dat het CGVS het absoluut gewelddadige, ernstige en kritieke karakter van de veiligheidssituatie in Bagdad aldus aanneemt, maar weigert om hem de internationale bescherming te verlenen. Die beoordeling betwist hij nu hij meent dat de veiligheidssituatie in Bagdad neerkomt op een uitzonderlijke situatie van willekeurig geweld en dat zijn aanwezigheid op het grondgebied reeds een reëel gevaar voor zijn leven en persoon zou opleveren. Hij vervolgt dat er wel degelijk sprake is van willekeurig geweld in Bagdad gelet op het aantal aanslagen in de afgelopen maanden en dat het geweld in Bagdad alle burgers treft. Hij voegt toe dat het hele Iraakse grondgebied getroffen wordt door aanvallen. Uit informatie van 2017 blijkt dat er sprake is van een sterke toename van de macht van de sjiiitische milities, dat deze sjiiitische milities worden gewantrouwd en zij een harde aanpak gebruiken door arrestaties en mishandelingen van gearresteerden. Uit hetzelfde rapport blijkt volgens hem dat soennieten vaker dan sjiiieten het slachtoffer worden van sjiiitische milities. Vervolgens geeft verzoeker een overzicht van slachtoffers die gevallen zijn in Bagdad en citeert hij uit rechtspraak van de Raad. Hij verwijt de commissaris-generaal geen enkele moeite gedaan te hebben om de huidige situatie en de gevolgen van deze confrontaties voor de huidige veiligheidssituatie in Bagdad te analyseren. Verzoeker citeert uitvoerig uit allerlei rapporten en artikels en wijst er vervolgens op dat de Iraakse regering niet in staat is de burgerbevolking te beschermen.

Hij concludeert dat hij als soenniet een groter risico loopt om slachtoffer te worden van geweld door de sjiiitische milities zodat hij zich in buitengewone omstandigheden bevindt. Hij herhaalt dat hij reeds meer dan zes jaar niet meer in Irak is geweest. Door zijn profiel zou hij aldus meer risico lopen blootgesteld te worden aan het willekeurig geweld.

Hij verwijt de commissaris-generaal geen rekening gehouden te hebben met de recente gebeurtenissen aangaande het ontwaken van Daesh, zoals blijkt uit de door hem gevoegde persartikels; Het enige rapport waarop de beslissing werd gebaseerd is dit van maart 2020, waarvan hij opmerkt dat het meer dan zes maanden oud is en een onderzoek zich opdringt naar de actualiteit van de veiligheidssituatie.

2.2. Nieuwe stukken

2.2.1. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende nieuwe stukken, waarvan hij telkens ook de weblink vermeldt:

- Stuk 3 Irak: «1 mort et 4 blessés dans un attentat à la bombe à Bagdad», 26.12.2019
- Stuk 4 La Libre, «Irak: l'explosion d'une bombe dans un bus fait 12 morts dans une ville sainte chiite», 20.09.2019
- Stuk 5 France 24, «Nouvelle journée de manifestations meurtrières à Bagdad», 22.11.2019
- Stuk 6 France 24, «Irak: nouvelles manifestations pour la chute du régime, plus de 60 personnes tuées en deux jours», 27.10.2019
- Stuk 7 France 24, «Manifestations meurtrières en Irak : « J'ai vu des gens se faire tirer dessus par des snipers », 11.1.2019
- Stuk 8 Le Monde, «Irak: des manifestations contre la corruption réprimée, au moins deux morts», 01.10.2019 ;
- Stuk 9 Le Point, «Contestation en Irak: près de 100 morts et plus de 4.000 blessés», 05.10.2019.
- Stuk 10 Le Soir, «Près de 100 morts et 4.000 blessés en Irak: l'ONU appelle à la fin des violences», 05.10.2019
- Stuk 11 Libération, «Irak: la rue s'embrase contre la corruption, 31 morts», 04.10.2019
- Stuk 12 Libération, «Six nouveaux morts en Irak, où la désobéissance civile s'amplifie», 24.11.2019
- Stuk 13 LaCroix, «Les manifestants maintiennent la pression sur le pouvoir en Irak», 24.12.2019
- Stuk 14 Amnesty International, «Irak: il faut mettre fin à la 'campagne de terreur'», 13.12.2019
- Stuk 15 RTBF, «Le puissant général iranien Soleimani tué par les EtatsUnis en Irak», 03.01.2020
- Stuk 16 RTBF, «Irak: comprendre le regain de tension entre les EtatsUnis et l'Iran en trois questions», 04.01.2020,
- Stuk 17 France 24, «En Irak, la population ne veut pas d'un conflit Iranetats-Unis», 11.01.2020,
- Stuk 18 RFI, «Irak: les manifestants font face à une violente répression à Bassora», 18.11.2019
- Stuk 19 Le Nouvel Obs, «Irak: es milliers de manifestants dans les rues pour demander un changement de régime»,
- Stuk 20 HRW, «Irak: recours à la force meurtrière contre des manifestants», 10.10.2019
- Stuk 21 A. Amnesty International, «Irak: il faut éviter un bain de sang», 09.11.2019
- B. Amnesty International, «Irak, des grenades pour tuer les manifestants», 31.10.2019
- Stuk 22 Le Monde, «De nouveaux heurts à Bagdad et dans le sud de l'Irak font un mort et plusieurs dizaines de blessés», 26.01.2020
- Stuk 23 Le Monde, «Irak: trois roquettes frappent directement l'ambassade américaine à Bagdad, une première», 26.01.2020
- Stuk 24 Le Monde, «Irak: Mohammed Allaoui nommé Premier ministre», 01.02.2020
- Stuk 25 LaCroix, «En Irak, le sentiment antiaméricain se généralise», 13.03.2020
- Stuk 26 CGRA, «Security situation in central and southern Iraq» (résumé), 20.03.2020
- Stuk 27 Le Monde, «En Irak et en Syrie, le groupe Etat Islamique bénéficie de la confusion et du désengagement occidental», 5 mai 2020
- Stuk 28 Le Monde, «En pleine crise économique, l'Irak se dote d'un gouvernement», 07.05.2020
- Stuk 29 SPF Affaires étrangère – conseils aux voyageurs pour l'Irak
- Stuk 30 RFI, «Irak: des affrontements meurtriers à Bagdad entre manifestants et policiers», 27.07.2020
- Stuk 31 RTBF, «Irak: 11 morts dans une attaque suspectée du groupe terroriste Etat Islamique près de Bagdad», 09.11.2020
- Stuk 32 Courrier International, «Irak. Double attentat meurtrier à Bagdad, signe du réveil de Daech», 21.01.2021
- Stuk 33 Le Figaro, «L'EI revendique le double attentat suicide de Bagdad», 22.01.2021
- Stuk 34 RTBF, , 09.02.2021
- Stuk 35 Conseil de sécurité de l'ONU «Conseil de sécurité: vives préoccupations autour d'une résurgence de Daech en pleine pandémie de COVID-19», 10.02.2021
- Stuk 36 RTBF, «Irak: trois manifestants tués dans des altercations avec les forces de sécurité»
- Stuk 37 RTBF, «Irak: sept membres d'une famille tuées dans une attaque présumée de l'EI», 12.03.2021
- Stuk 38 RTBF, «Dash n'a pas été vaincu», 30.03.2021
- Stuk 39 UNHCR, Résumé du plan 2021, 24.03.2021 ;
- Stuk 40 Le Figaro, «Un civil irakien tué et douze blessés dans une explosion à Bagdad», 15.04.2021;
- Stuk 41 Le Figaro «Allemagne, France, Italie, Royaume-Uni, Etats-Unis condamnent les récents « attentats au Kurdistan », 16.04.2021
- Stuk 42 Le Monde, «Dix-huit personnes tuées dans quatre attaques djihadistes en Irak», 01.05.2021

- Stuk 43 HRW, «Iraq. Events of 2020»;
- Stuk 44 Ministère des affaires étrangères français, «Irak», mis à jour le 15.04.2021
- Stuk 45 Amnesty International, «Irak – rapport annuel 2020»;
- Stuk 46 UNHCR, «Les Irakiens de retour chez eux font face à des conditions désastreuses suite à la fermeture des camps», 27.05.2021
- Stuk 47 Le Figaro, «Irak: deux morts et des dizaines de blessés lors d'un rassemblement pour des militants assassinés», 25.05.2021 ;
- Stuk 48 Diverses photographies;
- Stuk 49 Conseil de sécurité de l'ONU, «Conseil de sécurité: la représentante spéciale pour l'Iraq parle d'un pays aux problèmes aggravés par la COVID-19 et la chute du prix du pétrole», 12.05.2021.

2.2.2. De commissaris-generaal maakt op 7 juni 2022 overeenkomstig artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin volgend nieuw stuk wordt vermeld:

- EASO, Country of Origin Report, “Iraq: Security Situation”, januari 2022, met vermelding van de weblink

3. Juridisch kader

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

4.2. Artikel 57/6/2, § 1 eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Het hof van Justitie verduidelijkt in het arrest van 10 juni 2021 (HvJ 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19 (verder: HvJ 10 juni 2021)) dat artikel 40, leden 2 en 3, van richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke

fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, nrs. 34-35). In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, nr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, nr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, XY t. *Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl*, C-18/20, nr. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, nr. 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Onderzoek van de nieuwe elementen

5.1. Verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming werd ingevolge de door hem aangebrachte problemen ten gevolge van de bomaanslag in 2006, de verstoting door zijn stam en de

verdwijning van zijn broer S. ongeloofwaardig bevonden. De commissaris-generaal nam een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker tekende beroep aan tegen de weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal, waarop de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissing bevestigde bij arrest nr. 230 909 van 8 januari 2020.

5.2. Verzoeker verwijst in het kader van zijn tweede beschermingsverzoek opnieuw naar de bomaanslag in het voetbalstadion van 2006 en de daaropvolgende bedreigingen door de milities van Jaish al Mehdi en Hezbollah. Hij verklaart ook dat hij nog steeds verstoten is door zijn stam en dat zijn broer S., die verdween in 2016, nog vermist is. Hij voegt toe dat zijn broer Ah. op 4 januari 2020 ontvoerd werd door de milite van Hezbollah omdat hij deelnam aan demonstraties tegen de Iraakse regering. Zijn broer werd aan de politie overgedragen, werd er gefolterd en hij legde onder druk valse verklaringen af met betrekking tot zijn betrokkenheid bij acties tegen de overheid. Op 28 februari 2020 werd zijn broer echter door een rechter vrijgesproken van alle schuld. De commissaris-generaal motiveert in de beslissing tot niet-ontvankelijk volgend verzoek dat bij zijn eerste verzoek reeds uitgebreid werd gemotiveerd dat er niet geconcludeerd kan worden dat hij wegens de aangehaalde problemen van zijn familieleden zelf een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren, noch dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen in Irak. Daarnaast wordt toegelicht dat in het kader van het eerste verzoek reeds gemotiveerd werd dat het feit dat hij een soenniet is, niet volstaat om in zijn hoofde te besluiten tot een gegronde vrees, daar verzoeker geen geloofwaardige problemen aanhaalde wegens zijn soennisme en de situatie in Irak niet van dien aard is dat elke soenniet er *de facto* nood heeft aan internationale bescherming. Met betrekking tot het nieuwe element, namelijk de veroordeling van zijn broer, motiveert het CGVS dat verzoeker hieromtrent geen enkel overtuigend bewijsstuk neerlegt en deze zaak geen enkele link heeft met verzoekers eigen vervolgingsvrees.

5.3. In het kader van zijn derde verzoek om internationale bescherming verklaart verzoeker dat hij ondertussen een advocaat onder de arm heeft genomen om zijn situatie in Irak op te volgen, dat hij via hem heeft vernomen dat er een zaak tegen hem lopende is en dat hij dus nog steeds vreest om bij terugkeer naar Irak opgepakt en gedood te worden. Daarnaast verklaart hij dat hij in het kader van zijn eerste asielaanvraag gelogen heeft over de dood van één van zijn broers in 1991. Ter staving van zijn verzoek legt hij volgende stukken voor: een arrestatiebevel uit 2006, een bewijs uit 2021 dat het arrestatiebevel nog steeds lopende is, een document van UNHCR dat toestemming geeft om inlichtingen te verkrijgen over zijn zaak bij UNHCR en een document van de organisatie "Living Together asbl" waarin zijn asielrelaas wordt bevestigd.

De kernvraag is of deze elementen niet alleen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen maar ook als nieuwe elementen die kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

5.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Wat betreft de door verzoeker bij het CGVS voorgelegde stukken, wordt niet betwist dat het hier om nieuwe elementen gaat, met name elementen die niet werden onderzocht in het kader van het op het vorige beschermingsverzoek genomen besluit en waarop dat besluit niet kon worden gebaseerd (HvJ 9 september 2021, C-18/20, pt. 42). Evenwel blijkt niet dat deze stukken de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

De Raad herinnert er vooreerst aan dat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad. De commissaris-generaal noch de Raad moeten aantonen dat de voorgelegde documenten vals zijn; het volstaat duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel onvoldoende bewijskracht bezitten. Hierbij dient er vooreerst op te worden gewezen dat verzoeker geen andersluidende informatie bijbrengt die de landeninformatie van de commissaris-generaal dat Iraakse documenten makkelijk tegen betaling kunnen worden verkregen (AD CGVS, COI Focus "*Irak: corruptie en documentenfraude*" van 20 mei 2021), weerlegt. Gelet op wat voorafgaat, kan dan ook maar een zeer beperkte bewijskracht aan de voorgelegde documenten worden verleend. De volgende motieven zijn pertinent en draagkrachtig en worden door verzoeker aldus niet weerlegt: *"Met betrekking tot de nieuwe documenten dat u aanbrengt, met name twee arrestatiebevelen uit 2006 en 2021, ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, met name dat u in Irak gezocht wordt, moet worden*

vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Iraakse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.”

Naast het feit dat de bewijskracht zeer beperkt is, merkt de commissaris-generaal met betrekking tot het arrestatiebevel terecht op wat volgt: *“Bovendien is het opmerkelijk dat u pas in het kader van uw derde asielprocedure ontdekt dat er al in 2006 een arrestatiebevel tegen u werd uitgesproken, en dit ondanks de blijvende contacten met diverse personen in Irak, waardoor redelijkerwijze aangenomen kan worden dat het stuk eerder kon worden aangebracht, minstens dat er melding van kon worden gemaakt. Het gegeven dat u nu pas een advocaat onder de arm heeft genomen, waardoor u nu pas het bestaan van deze documenten zou hebben ontdekt (Verklaring Volgens Verzoek, randnr.16) kan nauwelijks overtuigen.”* De Raad treedt de commissaris-generaal in voorgaande overweging bij. Het is weinig ernstig dat verzoeker, terwijl het arrestatiebevel reeds dateert van 2016, dit document slechts voorlegt in het kader van zijn derde verzoek om internationale bescherming, dat vijf jaar later werd ingediend. Dat hij besloot om zijn advocaat pas te contacteren na afwijzing van zijn eerdere verzoeken om internationale bescherming om zich over zijn zaak in Irak te informeren (AD CGVS, verklaring volgend verzoek, punt 16), vormt geen verschoning. Dit geldt des te meer nu verzoeker in het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming op 26 oktober 2020 nog verklaarde contact te hebben met zijn moeder (AD CGVS, voorgaande VZ 7, notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 6.10.2020, p. 3) en hij ondanks die contacten dit stuk niet eerder heeft voorgebracht.

Gevraagd op welke wijze hij dit arrestatiebevel heeft bekomen, legt verzoeker uit dat dit gebeurde via een advocaat en dat een Iraaks persoon met de Belgische nationaliteit die documenten heeft meegebracht toen hij op reis was in Irak. Verzoeker werd vervolgens gevraagd of hij een ontvangstbewijs heeft, waarop hij ontkennend antwoordde omdat die persoon het gewoon had meegebracht. Verzoeker werd daarenboven nog gevraagd of hij geen bewijs heeft dat zijn advocaat dit aan hem heeft overhandigd. Hij verklaarde enkel de naam van de advocaat te kunnen geven zodat hij gecontacteerd kan worden. Hij verklaarde dit document ontvangen te hebben eind december 2021. Via een vriend in Tournai zou hij dan het document in ontvangst hebben genomen (AD CGVS, verklaring volgend verzoek, punt 18). Dat verzoeker niet zou zijn bevraagd omtrent de wijze waarop hij in bezit kwam van het arrestatiebevel en de bevestiging ervan, mag aldus niet blijken. Verzoeker erkent dat hij geen bewijs kan neerleggen van recente ontvangst van die arrestatiebevelen, waardoor zijn verklaringen slechts blote beweringen blijven, die niet worden gestaafd. De commissaris-generaal oordeelde derhalve op goede gronden wat volgt: *“Tot slot kan u ook geen enkel bewijs neerleggen van uw recente ontvangst van de arrestatiebevelen. U verklaart dat de documenten aan u overhandigd werd door een vriend met de Belgische nationaliteit die naar Irak reisde (Verklaring Volgens Verzoek, randnr.18). Het gaat hier echter om een louter blote bewering, die u op geen enkele manier staft.”* De Raad oordeelt derhalve dat verzoeker geen geloofwaardige uitleg geeft over hoe hij aan deze documenten, die zich nog in Irak bevonden, is gekomen. Door louter te stellen dat de commissaris-generaal contact had kunnen opnemen met het advocatenkantoor en te verwijzen, biedt verzoeker hierop geen passend antwoord. Uit artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS, waarnaar verzoeker refereert, kan geenszins enige verplichting hiertoe worden afgeleid in hoofde van de commissaris-generaal.

Verzoeker betwist vervolgens niet dat zijn verklaring, dat hij in het verleden verzwegen heeft dat één van zijn broers is gestorven in de Golfoorlog, geen enkel verband houdt met zijn eigen problemen, waardoor de nood aan internationale bescherming hier evenmin uit kan worden afgeleid. De commissaris-generaal oordeelde dienaangaande op goede gronden wat volgt: *“Voor zover u daarnaast aanhaalt dat u in het verleden verzwegen heeft dat één van uw broers sneuvelde in de Golfoorlog in 1991 uit angst om als een terrorist te worden beschouwd (Verklaring Volgens Verzoek, randnr.20), dient vastgesteld te worden dat zijn dood geen enkel verband houdt met uw eigen problemen. Bijgevolg is het dan ook niet duidelijk wat de relevantie is van de dood van uw broer in 1991 voor uw eigen asielrelaas.”*

Met betrekking tot de inlichtingen over zijn zaak bij het UNHCR, oordeelt de commissaris-generaal op goede gronden dat reeds in het kader van zijn eerder verzoek om internationale bescherming geoordeeld werd dat het gegeven dat verzoeker erkend werd als vluchteling door het UNHCR niet inhoudt dat het CGVS hem ipso facto en zonder enig individueel onderzoek op zijn beurt moet erkennen. Verzoeker is niet in staat om de motivering dienaangaande te weerleggen: *“Wat betreft de overige nieuwe documenten die u neerlegt, dient het volgende opgemerkt te worden. Het toelatingsformulier om inlichtingen over uw*

zaak te verkrijgen bij UNHCR heeft geen enkele invloed op de in het kader van uw vorige asielprocedures vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas. Het CGVS motiveerde bij uw eerste verzoek reeds uitgebreid dat het gegeven dat u erkend werd als vluchteling door het UNHCR niet inhoudt dat het CGVS u ipso facto en zonder enig individueel onderzoek op zijn beurt moet erkennen."

Omtrent het laatste document, namelijk het verslag van de organisatie "Living Together asbl", stelt de Raad samen met de commissaris-generaal vast dat dit niet meer bevat dan een neerschrijving en aldus het louter herhalen van het gehele asielrelaas van verzoeker en dat dit derhalve een subjectieve weergave bevat van zijn relaas, waardoor het geen ander licht kan werpen op de uiteenzetting *supra* en de reeds gemaakte beoordeling dienaangaande in het kader van zijn eerste en tweede verzoek om internationale bescherming. De pertinente motieven dienaangaande luiden als volgt: *"Het laatste nieuwe document dat u indient, met name een verslag van de organisatie "Living Together asbl", heeft geen enkele objectieve bewijswaarde. Het betreft een verslag opgemaakt door een non-profitorganisatie, waarbij men na enkele gesprekken met u, uw gehele asielrelaas opnieuw neerschrijft en probeert te staven. Zoals hierboven reeds werd aangehaald, werden de gebeurtenissen die in dit document beschreven staan reeds in het kader van uw vorige asielprocedures beoordeeld en ongeloofwaardig verklaard. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig asielverzoek een document neerlegt waarin men op basis van uw verklaringen opnieuw uw asielrelaas uit de doeken doet, verandert uiteraard niets aan de vaststellingen uit uw vorige asielprocedures."*

Gelet op deze gedane vaststellingen over zijn eerste beschermingsverzoek en gelet op voorgaande bevindingen inzake de inhoud en de zeer beperkte bewijswaarde van de documenten die hij heden voorlegt in het kader van zijn derde beschermingsverzoek, zijn deze documenten, wanneer ze worden beoordeeld en gewogen samen met het geheel van verzoekers ongeloofwaardig bevonden verklaringen, niet van die aard dat ze een ander licht kunnen werpen op de eerdere bevindingen inzake de ongeloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas, laat staan hieraan kunnen verhelpen.

Waar verzoeker zich thans beroept op zijn verwesterd profiel, merkt de Raad op dat er geen concrete elementen aanwezig zijn die erop wijzen dat verzoeker dermate vervreemd is van de Iraakse cultuur dat hij zich bij terugkeer hieraan niet meer zou kunnen aanpassen. Verzoeker kan de commissaris-generaal niet verwijten hieromtrent niet gemotiveerd te hebben nu hij redelijkerwijze geen elementen kon afleiden die op verwestering wijzen en dergelijke elementen evenmin door verzoeker worden aangereikt. Het element van verwestering is geen element dat verzoeker tijdens zijn interview bij de DVZ of het CGVS heeft voorgedragen, maar wordt pas in het verzoekschrift aangestipt. Verzoekers zeer summiere verwijzing naar zijn verblijf in Europa en zijn jarenlange afwezigheid uit Irak is onvoldoende om aan te tonen dat hij door de Iraakse bevolking zou worden aanzien als in die mate verwesterd dat hij in Irak zijn leven niet zou kunnen heropbouwen. Een loutere verwijzing naar een algemeen rapport, kan bezwaarlijk volstaan om de verwestering in zijn hoofde aan te tonen.

Het geheel aan documenten en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, kunnen de voorgelegde documenten en afgelegde verklaringen dan ook niet worden beschouwd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Door verder louter te volharden in zijn vluchtrelaas en eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen te herhalen, slaagt verzoeker er niet in hier anders over te doen denken.

Bijgevolg kan hem het voordeel van de twijfel krachtens artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet worden verleend.

5.5. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een "ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict".

Er wordt niet betwist dat er in Irak een gewapend conflict aan de gang is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de beschikbare landeninformatie als de UNHCR-richtlijnen en uit de EASO *Guidance note* van januari 2021 komt duidelijk

naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat, gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn plaats van herkomst in Irak, *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad moet worden beoordeeld.

De Raad verwijst integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie. Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar deze stad louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in de EASO *Country Guidance Note* over Irak van januari 2021 (p. 134-136).

Verzoeker voegt weliswaar talrijke informatie toe aan zijn verzoekschrift, maar brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht kan stellen.

Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat in het arrest *Elgafaji* van het Hof van Justitie wordt gesteld, de vraag of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad voor hem dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar deze stad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

De commissaris-generaal stelt hierbij vast dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Bagdad. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal niet beschikt over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Verzoeker betwist die beoordeling en wijst erop dat hij door zijn lange afwezigheid uit Irak, zijn verwestering en het feit dat hij soenniet is, een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De Raad merkt op dat het feit dat hij soenniet is reeds werd beoordeeld in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming. De Raad stelde reeds vast dat verzoeker geen specifieke elementen voorlegt die zouden aantonen dat hij, omwille van persoonlijke omstandigheden een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. De Raad nam hierbij ook het rapport *“targetting of individuals”* in overweging en motiveerde reeds wat volgt: *“Ook uit de landeninformatie die door beide partijen werd voorgelegd, blijkt zulk verhoogd risico niet. Voor zover verzoeker zich beroept op het feit dat hij Soenniet is, blijkt uit het “EASO Country of Origin Report Iraq: Security Situation”, March 2019 en het “EASO Country of Origin Report Iraq: Targetting of individuals”, March 2019, waarnaar eerstgenoemd rapport verwijst, enerzijds dat vooral Soennitische religieuze leiders (en anderen) die tegen ISIL ingingen, zware repercussies ervoeren, inclusief executies van clerici (zie “EASO Country of Origin Report Iraq: Targetting of individuals”, March 2019, p. 109-111) en anderzijds dat het gros van het geweld in Bagdad niet langer toe te schrijven is aan ISIL en dat, hoewel Soennieten een groter risico lopen om slachtoffer te worden van Sjiitische milities dan Sjiieten, hieruit niet blijkt dat Soennieten als groep geviséerd worden door deze milities. De Raad stelt vast dat verzoeker geen Soennitische religieuze leider is en geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat hij, omwille van zijn Soennitische religie, een reëel risico loopt onderworpen te worden aan ernstige schade in Bagdad.*

De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal op pertinente gronden tot het besluit is gekomen dat verzoekende partij niet het bewijs kan leveren dat hij specifiek geraakt wordt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, waardoor de mate van willekeurig die vereist is in Bagdad

opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet, kan verminderd worden. Ten overvloede merkt de Raad nog op dat hij verzoekers stelling als zou de niet-omzetting in de Vreemdelingenwet van het woord “individuele” uit de definitie van artikel 15, c van de Kwalificatierichtlijn betekenen dat hij geen persoonlijke redenen voor het risico op een reëel risico op ernstige schade moet bewijzen om de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen, niet kan volgen. Uit de hierboven besproken rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt dat enkel in het uitzonderlijke geval waarin de mate van willekeurig geweld zo hoog is dat een verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de Kwalificatierichtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen, zijn of haar persoonlijke omstandigheden irrelevant zijn.”

Waar verzoeker hier opnieuw wijst op het feit dat hij enige tijd in Europa heeft doorgebracht en al jarenlang niet meer in Irak verblijft, wat een verwesterlijking zou suggereren, merkt de Raad op dat “*persoonlijke omstandigheden*” niet van dezelfde aard zijn als de elementen die aan bod komen in het kader van een beoordeling van de vervolgingsvrees in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De persoonlijke omstandigheden van de verzoeker in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet zijn immers omstandigheden die tot gevolg hebben dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, en dit zelfs wanneer het geweld hem niet meer dan een ander persoon specifiek viseert. In dit kader wijst de Raad erop dat een daadwerkelijke verwestering aanleiding kan geven tot slachtofferschap van gericht geweld, *quod non in casu (supra)*, maar dat dit niet kan worden beschouwd als een persoonlijke omstandigheid die in hoofde van verzoeker een verhoogd risico oplevert om slachtoffer te worden van het in Bagdad aanwezige willekeurige geweld.

Verzoeker toont verder met zijn zeer summier betoog niet *in concreto* aan dat hij dermate zou zijn vervreemd van zijn land van herkomst dat hij een verhoogde kwetsbaarheid heeft die ertoe leidt dat hij een groter risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wegens het willekeurig geweld dan een andere burger. Bovendien kan worden gewezen op het gegeven dat hij nog contact heeft met zijn moeder en uit zijn verklaringen omtrent de bekomen documenten ook blijkt dat hij via vrienden nog banden heeft met Irak, waardoor kan worden verwacht dat verzoeker voldoende vertrouwd is met het leven aldaar.

Deze bevindingen worden door verzoeker niet betwist en vinden steun in het administratief dossier.

5.6. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

5.7. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

5.8. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dringt zich niet meer op nu het volgende verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden dan ook niet dienstig.

5.9. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op de DVZ. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid verklaringen af te leggen met betrekking tot de nieuwe elementen en kon hij nieuwe documenten neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Uit het voorgaande blijkt evenmin een schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet

op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing. Het aangevoerde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO